

Великодушниятъ човѣкъ постѣпва увѣрено и въ щастие и въ нещастие. Той знае, кое може да го унижи и кое може да го въздигне. Той не се възпламенява отъ успѣха си и не се огорчава отъ несполуката си. Той е мълчаливъ, не особено разпаленъ въ разговоритѣ. Но кога стане нужда, той изказва своето мнение открито и смѣло. Той е способенъ да се възхищава, защото не е завистливъ. Той не обръща внимание на оскърбленията. Не говори за себе си и не осжда другитѣ. Не плаче и не крещи за дреболии. Никога не моли за помощъ.

Мжжествениятъ човѣкъ умѣе да се владѣе. Не се увлича. Не се хвърля ту на една, ту на друга страна. Подчинява се само на желанието, което въ дадена минута стои надъ всички други желания. Спокойно решава въпроситѣ.

Пламенниятъ характеръ не винаги е лошъ характеръ, Обаче човѣкъ, който лесно се възпламенява, трѣбва да свиква да се владѣе. Ако за характерния човѣкъ е необходимо да се въздържа въ постѣпкитѣ си, не по-малко необходимо е да държи смѣтка за думитѣ си. Една писателка казва: „Да ви пази Богъ отъ разрушителната сила на думитѣ. Има думи, които разлжчватъ хората много по-силно отъ острия мечъ. Има думи, които отварятъ въ сърдцето такива рани, че презъ цѣлия животъ не могатъ да се заличатъ“. — „Езикътъ на мждреца, казалъ Соломонъ, е въ сърдцето, а сърдцето на глупеца е на езика му“.

Но има случаи, когато мълчанието е престѣпление. Човѣкъ съ благородни чувства не може да не изкаже своето негодувание, когато види низостъ и подлостъ.

Наредъ съ самовладението стои **дѣлгътъ и правдата.**

Твърдото съзнание на дѣлга е вѣнецъ на характера. Дѣлгътъ е циментътъ, който свързва нашата нравствена сграда. Безъ него нито властѣта, нито добродетелѣта, нито правдата, нито даже любовѣта нѣматъ здрави основи. Дѣлгътъ е тѣсно свързанъ съ правдата. Човѣкъ на дѣлга преди всичко е правдивъ и на думи и въ дѣлата си. Той говори и върши това, което трѣбва, както трѣбва и кждето трѣбва. Правдивиятъ човѣкъ никога не говори това, което не мисли, не обещава да стори това, което не може, винаги изпълнява това, което е въ крѣга на силитѣ му. Правдата свързва обществото. Безъ нея то би се разпаднало. Ни семейство, ни общество, ни партия не могатъ да се управляватъ отъ лъжа.

